

Publicerad 2014-10-08 11:12 av Peter Stjerngrim

*Affirmationen i sig är per definition en process
som ej kan förverkligas utan återkommande upprepning
om än i olika variation ... Och Du fattas mig!*

Tänker lite som så ...

... att när allt
är som det är
och det inte synes som
om det inom överskådlig tid
kommer att förändras
utan förbli ...

- Vad hjälper det då
att det som ändå är
klaga på
och deppa ihop över ...

- Vet ju vad det är
som jag verkligen behöver ...

Så oavsett hur jag mår
väljer jag att känna tacksamhet
och en relativ glädje
över att jag mot alla odds lever
och orkar ta vara på
den relativa friskhet
jag uppleva får
om än det utan dig
som är ämnad för mig
blott blir stundom
lite då och då ...

Men med alternativet
som fond
till min aktuella situation i livet
tar jag i vart fall
ej någonsin mer
vare sig det tillvaron
eller det mina när och kära
mig allt jämt ger
för givet ...

Och ...

... så länge det som är
ännu förblir
lever hoppet ännu kvar ...

Hoppet om
att
även om det ej
kommer bli som det en gång var
så finns det ännu tid
för att få möta dig
som är ämnad
för att leva och förbli med mig ...

... Ett hopp och en tanke
som var för sig
och i ljuv förening
skänker en viss glädje
och njutning här och nu ...

- Ety jag vet vad jag vill
och kommer att få känna
den dag då allt åter är underbart
fyllt med verklig innehåll och mening
som blott kan
upplevas av mig som man
tillsammans med en kvinna
som är som du ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten